

पुरुषं पतिवंचयित्वा ॥ ८ ॥ एतत्शरीरमहमिति इदंधनादिममेति मत्वा स्वयंच कुटुंबमेव पुष्पाति तेनाशुभेन ॥ ९ ॥ रुरवो भूत्वेति कर्माण्येव तथाप
रिणामंप्राप्येत्यर्थः अतिकूरस्य भारशृंगारव्यस्य सत्वस्यापदेशः संज्ञायस्य ॥ १० ॥ क्रव्येण निमित्तेन मांसार्थमित्यर्थः ॥ ११ ॥ प्राणतः सजी

एवमेवांधतामिस्त्रेयस्तु वंचयित्वा पुरुषंदारादीनुपयुंक्ते यत्र शरीरीनिपात्यमानो यातनास्थो वेदनया नष्टमति
र्नष्टदृष्टिश्च भवति यथा वनस्पतिर्वृश्च्यमानमूलस्तस्मादंधतामिस्त्रंतमुपदिशंति ॥ ८ ॥ यस्त्विह वा एतदहमि
ति ममेदमिति भूतद्रोहेण केवलं स्वकुटुंबमेवानुदिनं प्रपुष्पातिसतदिह विहाय स्वयमेव तदशुभेन रौरवे निपत
ति ॥ ९ ॥ यत्विह यथैवामुनाविहिंसिता जंतवः परत्र यमयातनामुपगतं त एव रुरवो भूत्वा तथा तमेव विहिंसंति
तस्माद्रौरवमित्याहुः रुरुरितिसर्पादतिकूरसत्वापदेशः ॥ १० ॥ एवमेव महारौरवो यत्र निपतितं पुरुषं क्रव्या
दानामरुरवस्तं क्रव्येण घातयंतियः केवलं देहं भरः ॥ ११ ॥ यस्त्विह वा उग्रः पशून् पक्षिणो वा प्राणत उपरं
धयति तमपकरुणं पुरुषादैरपि विगर्हितममुत्र यमानुचराः कुंभीपाके तप्ततैले उपरंधयंति ॥ १२ ॥ यस्त्विह पि
तृविप्रब्रह्मधुक् सकालसूत्रसंज्ञके न रेके अयुतयोजनपरिमंडले ताग्रमये तप्तखले उपरंधयंति तदग्न्यर्काभ्याम
तितप्यमानेऽभिनिवेशितः क्षुत्पिपासाभ्यांच दह्यमानांतर्बहिः शरीर आस्ते शेते चेष्टते अवतिष्ठति परिधावति
चयावंति पशुरोमाणि तावद्वर्षसहस्राणि ॥ १३ ॥ यस्त्विह वै निजवेदपथादनापद्यपगतः पाखंडं चोपगतस्तम
सिपत्रवनं प्रवेश्य कशया प्रहरंति तत्र हासावितस्ततो धावमान उभयतो धारैस्तालवनासिपत्रैश्चिद्यमान सर्वा
गोहाहतोऽस्मीति परमया वेदनया मूर्च्छितः पदे पदे निपतति स्वधर्महा पाखंडानुगतं फलं भुंक्ते ॥ १४ ॥

वान् उपरंधयति पचति अपकरुणं निष्कृपम् ॥ १२ ॥ खले समेदेशे ॥ १३ ॥ स्वधर्महा धर्मत्यागी ॥ १४ ॥